

MIRA MENAC-MIHALIĆ

Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Odsjek za kroatistiku

Ulica Ivana Lučića 3, HR-10000 Zagreb

mmenac@ffzg.hr

FONOLOŠKI OPIS GOVORA MURTERA

U radu¹ se na temelju građe iz upitnika *Hrvatskoga jezičnoga atlasa* donose rezultati istraživanja fonološkog sustava govora Murtera, inventar, realizacija, distribucija i podrijetlo vokala, nevokala i prozodema.

Karta 1: Murter na karti Republike Hrvatske.

¹ Rad je napisan u okviru projekta *Lingvistička geografija Hrvatske u evropskome okružju* (LinGeH) koji pri Sveučilištu u Zadru financira Hrvatska zaklada za znanost pod brojem HRZZ 3688.

Posvećen je cijenjenoj dijalektologini i dragoj suradnici koja je i sama istraživala, popunjavala upitnike i pisala fonološke opise.

0. Uvod

Upitnik *Hrvatskoga jezičnoga atlasa* ispunila je Mira Menac-Mihalić u Murteru u kolovozu 1997. Ispitala je osam ispitanica: M. T. rođ. 1932., N. M. rođ. 1938., P. Š. B. rođ. 1931., I. K. rođ. 1934., V. B. rođ. 1928., N. T. rođ. 1941., L. S. rođ. 1922. i K. Š. rođ. 1931.

Murter je naselje na sjeverozapadnom dijelu istoimenog otoka. Udaljen je 32 kilometra od Šibenika i 65 kilometara od Zadra, pripada Šibensko-kninskoj županiji i prema popisu stanovništva iz 2011. imao je 2.044 stanovnika.

Ime je naselja *Murtér*. Lokalni je naziv govora *murtérski*. Rabe se etnici *Murterîn*, *Murtérka*, ktezik *murtérski*. Govor pripada južnočakavskom ikavskom dijalektu.

1. Vokali

1.1. Inventar

Vokalski sustav ima pet vokala u dugim i šest u kratkim slogovima.

<i>ī</i>				<i>ū</i>
	<i>ē</i>		<i>ō</i>	
		<i>ā</i>		

<i>i</i>					<i>u</i>
	<i>e</i>				<i>o</i>
		<i>a</i>	<i>ā</i>		

1.1.1. U funkciji silabema pojavljuje se *r*, uvijek kratak, npr. *kṛv*, *kṛvjun*, *obṛva*, *srbī*, *bṛci*.

1.2. Realizacija

Dugo se *ō* može realizirati više ili manje zatvoreno [*kōst* – *kōst*], a *ā* se može više zatvoriti, ali se uvijek razlikuje od *ō*.

1.3. Distribucija

1.3.1. Svi vokali mogu biti na svim mjestima u riječi, na početku, u sredini i na kraju, ispred i iza bilo kojeg nevokala osim uz *r*.

1.3.2. Kratko *ā* dolazi samo u nenaglašenom položaju (i to zanaglasnom).

1.3.3. Dugi vokali mogu biti pod dugim naglaskom i u dugom nenaglašenom slogu pred kratkim naglaskom.

1.3.4. Uz nazale *o* se fakultativno zamjenjuje sa *u*: *mūmak*, *nūn* ‘on’, *imenun*, *dítetun*.

1.3.5. Zijev se uklanja:

- stezanjem: *stăti*
- umetanjem *j*: r. pr. m. jd. *vidija, čuja, pričaja, mučaja, séja*
- umetanjem *v*: *lèvut.*

Zijev se rijetko ne uklanja: *páuki.*

1.4. Primjeri

Dugi silabemi (naglašeni i nenaglašeni)

<i>ī</i>	<i>Murterîn, učī, zīxāti</i>
<i>ē</i>	<i>čēr N kći, A kcer', uzesti, na pameti'</i>
<i>ā</i>	<i>glāvu, dobā, vrimenā, glāvā</i>
<i>ō</i>	<i>nōs, kōst, nōga, mōgu, pōskōk</i>
<i>ū</i>	<i>sūnce, rūke, ūstiman, na zūbū</i>

Kratki silabemi (naglašeni i nenaglašeni)

<i>i</i>	<i>viditi, plakivac, siditi</i>
<i>e</i>	<i>mētnula, úzmeš</i>
<i>ā</i>	<i>glēdaja, poznīvān</i>
<i>a</i>	<i>spati, brača</i>
<i>o</i>	<i>mōzak, oči, očiman, dico mojā</i>
<i>u</i>	<i>úxo, suzā, suze</i>
<i>r</i>	<i>kṛvjun, obṛva, srbi</i>

1.5. Podrijetlo

Vokali *ī i ē e a ō o ū u* kontinuante su odgovarajućih vokala u ishodišnom sustavu. Kratki vokali nastali su i ukidanjem opreke po kvantiteti u zanaglasnom slogu. Posebnosti:

<i>ī</i>	<	<i>ě – rič, cili</i>
<i>i</i>	<	<i>ě – pisma, lišnák</i>
<i>ē</i>	<	<i>ē – pēt, rukē, na pameti'</i>
	<	<i>ā</i> iza <i>r</i> : <i>rēsti, rēbāc</i> (novije <i>vrābāc</i>)

	< ē u vrlo malom broju primjera: <i>věnci</i>
e	< ě – <i>jezik</i> (uz starije <i>jazik</i>)
	< ě u vrlo malom broju primjera: <i>zénica</i> , <i>venčala se</i> , <i>dě</i> uz <i>dī</i>
	< o u <i>těplo</i>
	< u <i>kören</i>
ā	< ā – <i>xāla</i> ‘hvala’
	< ā – <i>dān</i>
	< ā u naknadno produženoj penultimi ispred kratke naglašene ultime: <i>jāglā</i> , <i>māglā</i> , <i>dāskā</i>
	< ē iza j: <i>zajāti</i>
	< stezanjem – <i>stāti</i>
ā	< ā nakon kraćenja u zanaglasnom slogu ā > ā: <i>kūva</i> , <i>ščūca</i>
a	< ě u rijetkim primjerima iza palatala: <i>nádro</i>
	< ě iza j: <i>jatřva</i> , <i>jazik</i> (novije <i>jezik</i>)
	< ā u jakom položaju: <i>pás</i>
	< rijetko u slabom položaju: <i>pasič</i>
	< o – <i>opeta</i>
ū	< ī – <i>spūž</i> , <i>vūk</i>
	< ū – <i>zūb</i> , <i>mūž</i> , <i>pūt</i>
	< o/ō fakultativno uz nazal: <i>mūmák</i> , <i>nūn</i> ‘on’
u	< l – <i>kuně se</i> , <i>jábuka</i> , <i>suzá</i> , <i>súze</i>
	< o – <i>subóta</i> , <i>glívú</i> , <i>mõgu</i> ; u sufiku -nu- gl. II. vrste: <i>métnuti</i>
	< o ispred nazala: <i>imenun</i> , <i>dítétun</i>
	< rijetko u prijedlogu sə/sq: <i>su māne</i> ‘s manje’
	< və(-) u: <i>udováč</i> , <i>uzěsti</i> .

1.6. Otpadanje

<i>o-</i>	>	<i>ø – pānak, pānci, skoruša, vī ‘ovaj’, vōga ‘ovoga’, nī ‘onaj’</i>
-----------	---	--

2. Nevokali

2.1. Inventar

Sonanti			
<i>v</i>			<i>m</i>
	<i>l</i>	<i>r</i>	<i>n</i>
<i>j</i>			<i>ń</i>

Šumnici			
<i>p</i>	<i>b</i>		
<i>t</i>	<i>d</i>		
<i>c</i>		<i>s</i>	<i>z</i>
<i>č</i>	<i>ž</i>	<i>š</i>	<i>ž</i>
<i>k</i>	<i>g</i>	<i>x</i>	

2.1.1. U inventaru nema fonema *l̥*, koji je zamijenjen sa *j*: *žūj, ostāvjamō, jūdi*.

2.1.2. U inventaru nema fonema *f*, koji je zamijenjen sa *x*: *xamija, xundamēnat, xriško, garôxul, xažô ‘grah’*.

2.1.3. Polazni *x* dao je *ø* u početnom i medijalnom položaju (*ijadu, óčeš; dřče; žuka, žuko; drťaja ‘drhtao’, titi*) ili je zamijenjen s *v*, uglavnom iza stražnjih vokala (*kuvati, duvğan*). Rijetko se čuva (*mixür*).

2.2. Realizacija

2.2.1. Fonem *v* je sonant: *Turčinov, övcā*.

2.3. Distribucija

2.3.1. Zvučni opstruenti zadržavaju zvučnost na absolutnom kraju riječi: *glâd, Turčinov*.

2.3.2. U dočetnoj poziciji /m/ > /n/ u gramatičkim morfemima i nepromjenjivim riječima: *sédan, ósan, razumîn*.

2.3.3.1. Zamjenjivanje nevokala u skupovima:

<i>čk > šk</i>	u <i>máška</i>
<i>gn- > gń-</i>	u <i>gńizdo</i>
<i>pć > vc</i>	<i>šávče, šavčati</i> (uz ujednačavanje prema prezentskoj osnovi)

<i>pk > vk</i>	u \dagger <i>zīvka</i>
<i>pt- > st-</i>	u <i>stīca</i>
<i>st > c</i>	u <i>caklō</i> , ali <i>stāblō</i>
<i>šč > jč</i>	u <i>prajčīč</i>
<i>žl- > zl-</i>	u <i>zlīca</i>

2.3.3.2. Ispadanje nevokala:

<i>dl- > l-</i>	<i>līto</i> ‘dlijeto’
<i>gd- > d-</i>	<i>dē</i> , <i>dī</i>
<i>gv- > g-</i>	<i>gōžđe</i>
<i>x- > ə-</i>	<i>ijadu</i> , <i>ōčeš</i>
<i>xt > č</i>	<i>dřče</i>
<i>xt > t</i>	<i>drtāja</i> ‘drhtao’, <i>tīti</i>
<i>xv- > x-/v</i>	<i>xālā</i> , <i>xāli se</i> ‘hvali se’ ili <i>v: uvātija</i>
<i>kč- > č-</i>	<i>čēr</i>
<i>-l > -ə</i>	<i>xažō</i> ‘grah’, <i>dēbe</i> ‘debeo’, <i>vēse</i> ‘veseo’ (ali ima primjera kao: <i>dīl</i> , <i>zdrīl</i> , <i>vřta/vřtal</i>)
<i>lb > b</i>	<i>sabūn</i>
<i>pč- > č-</i>	<i>čēla</i>
<i>pk > k</i>	<i>klukō</i>
<i>pš- > š-</i>	<i>šenīca</i>
<i>rs > s</i>	<i>travēsa</i>
<i>str- > sr-</i>	<i>srūčna</i>
<i>svr- > sr-</i>	<i>sr̥bī</i> (3. sg prez.)
<i>tk > k</i>	<i>kāti</i> , <i>plīki</i> , <i>slāka</i>
<i>tkv > kv</i>	<i>rōkva</i>
<i>tpl > pl</i>	<i>poplāti</i>
<i>tstv > stv</i>	<i>bogāstvo</i>

<i>zr- > z-</i>	<i>zīkāvac</i>
--------------------	----------------

2.3.3.3. Dodavanje

<i>zr > zdr</i>	<i>zdrīl, sazdrija, uzdrija</i>
<i>ø > j</i>	<i>ujapğń ‘vapno’</i>
<i>ø > n</i>	<i>pōslin, nūn < on</i>
<i>ø > m</i>	<i>dūmbok</i>
<i>ø > k</i>	<i>lānik</i>

2.3.4. Skup *čr* u nekim se riječima čuva (*čřv*), a u nekima je zamijenjen sa *cr* (*cřn*).

2.3.5. Na kraju riječi mogu se ostvariti skupovi od dva šumnika: *prǐšč*.

2.3.6. Na kraju riječi u imenicama i pridjevima *l* ispada: *dēbe* ‘debeo’, *věse* ‘veseo’, *xažō* ‘grah’, ali ima primjera fakultativnog čuvanja: *dīl, vřta/vřtal, zdrīl*. U m. r. sg. u glagolskom pridjevu radnom zamjenjuje se s *a/ja*: *poreža, pomóga, mētnuja, pūštija, dřtāja* ‘drhtao’ *dája//dâ*.

2.3.7. Rotacizam je potvrđen u prezantu *mōre*, uz *mōže*.

2.3.8. Metateza je izvršena u *svāki, svā*, ali *vās*.

2.3.9. Fakultativno dolazi do ujednačavanja na daljinu: *šūša, ošūšilo//osūšimo*.

2.3.10. Ujednačavanje po mjestu tvorbe u sandhi položaju: *š nīn, š nūn*.

2.3.11. Razjednačavanje na daljinu: *lēbro*.

2.4. Podrijetlo

Nevokali *v j l r m n ñ p b t d c s z š ž k g x* kontinuante su odgovarajućih nevokala u ishodišnom sustavu.

Posebnosti:

<i>v</i>	<	<i>x</i> iza stražnjih vokala, npr. <i>kūvati, kūvgā, duvğnā</i>
	<	<i>p</i> u skupu <i>pč</i> : <i>šavčāti, šāvče</i>
	<	<i>p</i> u skupu <i>pk</i> : <i>† zīvka</i>
	<	<i>ø</i> pred <i>u</i> zijevu u <i>lēvut</i>
<i>x</i>	<	<i>f-xamija, xundamēnat, xriško, garôxul, xažō, xažôla</i>
	<	<i>xv - xğlā</i>

<i>j</i>	<	<i>l – žūj, ostāvjamō, jūdi</i>
	<	<i>lađ u vesēje</i>
	<	<i>na mjestu epenteze - b+ađ grābje</i>
	<	<i>đ – preja, tūje</i> (uz novije <i>tūže, mēža, žēž</i> , N pl <i>čāže</i> , G pl <i>čāž</i>)
	<	<i>očuvani su skupovi jd i jt pōjti pōjde, izājde, izājdi</i> , ali usp. <i>iti, ižen</i>
	<	<i>stara prasl. proteza u <i>japān</i> ‘vapno’</i>
	<	<i>š u skupu šč: u <i>prajčić</i></i>
<i>d</i>	<	<i>ø u skupu ždr < zr: ždrībe</i>
	<	<i>ø u skupu zdr < zr: zdrīl, sazdrīja, uzdrija</i>
<i>ž</i>	<	<i>đ – tūže</i> (starije <i>tūje</i>), <i>mēža, žēž</i> , N pl <i>čāže</i> , G pl <i>čāž</i>
	<	<i>daj – suže, starije sužē, rōžaci</i>
	<	<i>ižen, ali pōjde, izājde</i>
<i>r</i>	<	<i>ž – intervokalno u prezantu móre, uz móže</i>
	<	<i>ŕ – škare, móre</i>
<i>m</i>	<	<i>ø – dūmbok</i>
<i>n</i>	<	<i>m – sédan, ósan, razumín</i>
	<	<i>ø – nūn < on</i>
<i>ń</i>	<	<i>n u gn- gnízdo u <i>japān</i> ‘vapno’</i>
<i>žž</i>	<	<i>zdaj – gožže, ali grózje/grózje</i>
<i>ž</i>	<	<i>u žép, naržnže</i>
	<	<i>u pomužena</i>
<i>z</i>	<	<i>ž u zlīca</i>
<i>s</i>	<	<i>ts – Xrváška, xrvášski</i>
	<	<i>p u skupu pt: u stica</i>
<i>š</i>	<	<i>s ispred palatala: š nūn</i>

	<	<i>s u skupu st: u pūštu, pūšti</i>
	<	<i>č u skupu čk: māška</i>
	<	<i>s asimilacijom: šūša, ošūšilo se</i>
	<	<i>u šlīva</i>
č	<	<i>č – slipōčica, uključujući skup čr, npr. čr̄v</i>
	<	<i>ť – óčeš</i>
	<	<i>təj – brāča, prūče</i>
	<	<i>u skupu šl – prīšč, išču, pūščen, gūščer(ica), pregršče, kjīšča</i>
c	<	<i>č u skupu čr, npr. cřn</i>
	<	<i>st u caklō (ali stāblō)</i>
u	<	<i>və(-) (prijeđlog i prefiks) – u, udovāc, uzěsti</i>

3. Prozodija²

3.1. Inventar

3.1.1. U inventaru prozodema tri su naglaska: ^, ~, ', kračina i prednaglasna dužina.

3.1.2. Svi dugi i kratki silabemi mogu biti naglašeni i nenaglašeni osim kratkoga q koji ne može biti naglašen.

3.2. Realizacija

3.2.1. Dugi naglašeni silabemi mogu imati silazni i uzlazni ton.

3.3. Distribucija

3.3.1. Kratki akcent može se ostvariti na starom mjestu ako to nije kraj fonetske riječi. Ako je to kraj fonetske riječi, naglasak se obično pomiče na slog ispred u obliku ~, bez obzira je li taj slog bio kratak ili dug. Ispred kratkog naglaska iskonski kratki slog može se duljiti: *tēcl̄, skōtnā, sakrivēnō*, na mjestu te dužine razvio se ~ kad se naglasak povukao s ultime.

3.3.2. Naglasak ^ može doći u bilo kojem slogu u riječi, npr. *kōst, murtērski, Murterîn*.

² Prozodija se može interpretirati i drugačije: s prelaženjem siline na prednaglasnu moru (Juraga 2010) akcentuacija se ovoga govora tumači kao četveroakcenatska (^, ~, ', ') bez prednaglasne dužine.

3.3.3. Naglasak ~ može doći u bilo kojem slogu u riječi, npr. *rukē, dobā, vrimenā, travēsa, pūščen*.

3.3.4. Nenaglašeni dugi slogovi samo su prednaglasni, tj. u tom se položaju čuva opreka po kvantiteti, npr. *zīxāti, na pamēti, glāvā, na zūbu*, a u zanaglasnom slogu je ukinuta.

3.3.5. Prednaglasna dužina ne može se ostvariti ispred ~ i ^, npr. *rūki / rūci*, ali *rukē, rukūn, društvō, smyrknučē*. Ispred kratkog naglaska dužina se može ostvariti na iskonski dugom i kratkom slogu. U zanaglasnom slogu nema opreke do duljini: *nōvi, lišnāk, kūvg*. Boja vokala a pokazuje da je opreka postojala.

3.3.6. Predzadnji iskonski kratki slog ispred kratkog naglaska fakultativno se češće produljio (*ne tēci, skōtnā, sakrivēnō, bēdrā*), a treći slog od kraja rjeđe (*prīgnūja se*). Fakultativna je metataksa (regresivni pomak) kratkog naglaska s otvorene ultime na produljeni (iskonski kratki) prednaglasni slog (*dōbro/dōbrō, mōgu, dīca, svidōci, grixōta/grixōtā*).

3.3.7. Sustavni su primjeri akcenatskog razlikovanja oblika ž. r. glagolskih pri-djeva od ostalih oblika (*uzeja : uzēla, donīla, počēla, savīla se, oprānā, venčānā*).

3.3.8. Potvrđeni su primjeri skakanja akcenta na proklitiku (*od glāda, nā noge ‘pješke’, iz mora*).

3.4. Podrijetlo naglasaka

Murterski govor ima djelomičnu metataksu kratkog naglaska s otvorene ultime na kratki prednaglasni slog koji se dulji ili ima produljen prednaglasni slog ispred naglašene ultime.

Prozodijske se osobine izvode iz starohrvatskoga troakcenatskoga sustava za čakavske govore.

~ ~	<	~ " pri regresivnom pomaku naglaska s kratke naglašene ultime na naknadno produljenu penultimu, npr. <i>dōbro (/dōbrō), mōgu, dīca, svidōci, grixōta (/grixōtā)</i>
~ ~	<	" ~ ispred skupa sa sonantom: <i>pānci, usp. pānak (< opānak)</i>
- '	<	~ " u primjerice <i>ne tēci, prīgnūja se, skōtnā</i>
~ ~	<	- ~ – G sg <i>rukē</i> , I sg <i>rukūn</i>
~ ~	<	- ~ – <i>društvō, smyrknučē</i>
' ~	<	' - – <i>nōvi, lišnāk, kūvg</i>
'	<	"/^/~ kod slogotvornoga r: <i>kīrv, kīvjun, obrīva, brīci</i>

4. Zaključak

Govor Murterca pripada južnočakavskom ikavskom dijalektu. Vokalski sustav ima pet vokala u dugim i šest u kratkim slogovima. U funkciji silabema pojavljuje se sonant *r*, uvijek kratak. Sustav nevokala ima 7 sonanata i 14 šumnika. Fonem *l* zamijenjen je sa *j*, a *f* sa *x*. Polazni *x* rijetko se čuva, uglavnom je dao *ø* u početnom i medijalnom položaju ili je zamijenjen s *v*, uglavnom iza stražnjih vokala. Zvučni opstruenti zadržavaju zvučnost na apsolutnom kraju riječi. Fonem *v* je sonant. U dočetnoj poziciji /m/ > /n/ u gramatičkim morfemima i nepromjenjivim riječima. Na kraju riječi *l* ispada u imenicama i pridjevima, a m. r. sg. u glagolskom pridjevu radnom zamjenjuje se s *a/ja*. Šćakavizam je dosljedan. U inventaru prozodema tri su naglaska, kračina i prednaglasna dužina. Svi dugi i kratki silabemi mogu biti naglašeni i nenaglašeni osim kratkoga *g* koji ne može biti naglašen. Dugi naglašeni silabemi mogu imati silazni i uzlazni ton. Prozodija se može interpretirati i drugačije: s prelaženjem siline na prednaglasnu moru akcentuacija se ovoga govora tumači kao četveroakcenatska bez prednaglasne dužine. Sustavni su primjeri akcenatskog razlikovanja pridjevskih oblika ž. r. od ostalih oblika. Potvrđeni su primjeri skakanja akcenta na proklitiku.

Literatura

- Juraga, Edo. 2004. Neke osobine i osobitosti murterskog govora. *Murterski go-dišnjak*, 2, Murter, 253–268.
- Juraga, Edo. 2010a. *Rječnik govora otoka Murtera*. Murter – Šibenik: Ogranak Matice hrvatske – Županijski muzej.
- Juraga, Edo. 2010b. Turcizmi u murterskom govoru. *Čakavsko rječi: polugodišnjak za proučavanje čakavske riječi*, 38/1–2, Split, 333–342.
- Juraga, Edo. 2013. Nazivi riba u govoru Murter-a. *Čakavsko rječi: polugodišnjak za proučavanje čakavske riječi*, 41/1–2, Split, 189–206.
- Lisac, Josip. 1999. Mjesto murterskog govora u čakavskom narječju. *Mogućnosti*, 1–3, Split, 107–111.
- Menac-Mihalić, Mira. 1997. Glagolski pridjev radni u Murteru. *Suvremena lin-gvistika*, 43/44, Zagreb, 185–190.
- Pandža, Marija; Juraga, Edo. 1998. Narodni nazivi biljnih vrsta u Murteru. *Ča-kavsko rječi: polugodišnjak za proučavanje čakavske riječi*, 27, Split, 57–65.
- Skračić, Vladimir. 1995. Imena mjesta i otoka Murter-a. *Folia onomastica Croa-tica*, 4, Zagreb, 127–142.

A Phonological Description of the Local Dialect of Murter

Summary

The paper discusses the phonological system of the local Murter dialect on the basis of the data collected for the *Croatian Linguistic Atlas* project. The discussion covers the inventory, realization, distribution, and origin of the vowels, non-vowels, and prosodemes.

Ključne riječi: fonologija, Murter, Hrvatski jezični atlas, južnočakavski ikavski dijalekt, čakavsko narječe

Keywords: phonology, Murter, Croatian Linguistic Atlas, south Čakavian Ikavian dialect, Čakavian dialect group